

нейното мѣсто — единъ каменистъ връхъ — постави на него картечници, като прекъсна връзката между 6-а рота и 46-и полкъ. Друга една неприятелска рота настѣпи отъ долината на р. Родевска и се насочи срещу дѣсната — 3-а застава. Положението на 6-а рота бѣ застрашено. Поручикъ Бандевъ донесе на командира на бригадата и моли за подкрепление. Командирътъ на бригадата разпореда да му се изпрати въ помощъ една рота отъ маневренитѣ войски, а на поручикъ Бандевъ заповѣда на всѣка цена да запази фланга на бригадата и да възстанови връзката съ 46-и полкъ. Храбриятъ поручикъ Бандевъ, ако и да бѣ окръженъ и изолиранъ, остана на позицията съ ротата си, като до късно вечерята отбиваше стремителнитѣ атаки на многобройния противникъ, очаквайки исканата помощъ. Надвечеръ неприятелътъ, следъ като отблъсна 8-а рота, която служеше за свързка съ 6-а рота, и като зае нейното мѣсто, се яви въ флангъ и тилъ на 6-а рота. Положението на ротата стана критическо и при все това тя се държеше юнашки. Въ 18:40 часа командирътъ на ротата получи заповѣдъ да съобразява действията си съ тѣзи на 2-а дружина. Къмъ 23 часа, когато 2-а дружина почна да се оттегля, поручикъ Бандевъ почна да отстъпва съ бой къмъ Острата чука, гдето животътъ на героя бѣ покосенъ.

Къмъ 15 часа началникътъ на маневренитѣ войски полковникъ Христовъ по заповѣдъ изпрати: 3-а рота въ помощъ на лѣвото странично прикритие; 2-а рота да заеме позиция на височината между к. 1944 и в. Борисъ, а къмъ 16 часа изпрати подъ командата на капитанъ Инзовъ и останалитѣ две роти (1-а и 12-а) отъ 1-а дружина въ помощъ на капитанъ Кутевъ. Мѣстото на 1-а дружина зае 3-а дружина. 4-а рота, следъ като бѣ смѣнена отъ 6-а, пристигна и застана при ротитѣ на 3-а дружина. Къмъ 16:30 часа полковникъ Христовъ получи заповѣдъ и изпрати 9-а рота (поручикъ Коеджиковъ) да заеме позиция на к. 2368.

Командирътъ на бригадата реши да контръ-атакува противника, за което съобщи на командира на 56-и полкъ, като поиска неговото съдействие. Командирътъ на 56-и полкъ обеща да му съдействува съ 2 роти. Къмъ 20 часа, когато очакваше дветѣ роти отъ 56-и полкъ, полковникъ Поповъ получи отъ командира на дивизията предупреждение, че съ днешната усилена артилерийска стрелба възможно е противникътъ да подготвя една нощна атака. Да вземе мѣрки за посрѣщане на тази атака на заетитѣ позиции.

Къмъ 20 часа командирътъ на бригадата даде заповѣдъ бригадата да заеме и упорито да отбранява главната позиция:

„1. Полковникъ Христовъ съ 3-а и 4-а дружини да заеме и отбранява в. Борисъ (Каймакчаланъ).

2. Поручикъ Коеджиковъ съ 9-а рота, полурота отъ 8-а рота и единъ планински взводъ да заеме и упорито отбранява в. 2368.

3. Капитанъ Планински съ 2-а рота и единъ планински взводъ да заеме и упорито отбранява височината между в. Борисъ и к. 1944.